1597-A-1819

Kan vi förenkla rutinerna för blododling inom intensivvården?

Magnus Brink, Johanna Persson, Annika Ljung

Sahlgrenska Universitetssjukhuset
Med stud, Sahlgrenska Akademin
Klinisk Bakterilogi, Sahlgrenska Unibversitetssjukhuset

Bakgrund

Infektioner tillhör de vanligaste orsakerna till inläggning på intensivvårdsavdelning (IVA) och det är även vanligt med vårdrelaterade infektioner hos patienter som vårdas på IVA. Blododling är den viktigaste metoden för att diagnostisera blodburna infektioner men det råder fortfarande osäkerhet om hur denna bör utföras för att ge ett optimalt diagnostiskt utbyte. I vår studie undersöktes om prover från artärnål (AN) kan ersätta perifer venprovtagning (PV) i kombination med prov från central venkateter (CVK) utan att det diagnostiska utbytet försämras.

Material och metod

Blododlingsdata insamlade från Sahlgrenska Universitetssjukhusets intensivvårdsavdelningar under en 24-månadersperiod screenades retrospektivt för odlingspar erhållna från två av tre olika provtagningspunkter (PV, CVK och AN), från samma patient, på samma provdatum. Dessa tre grupper av odlingspar; PV/AN, CVK/PV och CVK/AN analyserades därefter på basis av odlingsresultat.

Resultat

1 389 odlingspar identifierades och den högsta graden av samstämmighet sågs inom paren av PV/AN (92,4% $p = 1,00$) medan CVK/PV (89,8% $p < 0,001$) respektive CVK/AN 89,6% ($p = 0,050$) uppvisade en likvärdig samstämmighet.

Slutsats

Våra resultat tyder på att som jämförelsepunkt till en odling från CVK är odling från artärnål lika informativ som en odling från en perifer venpunktion. Med tanke på fördelarna med artärprovtagning jämfört med perifer venprovtagning (tekniskt enklare, enklare att få adekvat blodmängd samt mindre obehag för patienten) föreslår vi att odling från CVK i första hand skall paras med odling från artärnål.